

De kracht van het Islamitische denken gekoppeld aan haar methode zou genoeg moeten zijn om de Islamitische Staat op te richten en de islamitische manier van leven te hervatten, ervoor zorgend dat dit denken diep geworteld is in de harten en gedachtes van de moslims, en dat het zichzelf manifesteert in alle handelingen in het leven van de moslims. Echter, ondanks dit alles, moeten sommige kolossale taken uitgevoerd worden alvorens de oprichting van de Staat, en fenomenale inspanningen moeten worden gedaan om de Islamitische manier van leven te hervatten. Begeertes en optimisme zouden derhalve niet genoeg zijn voor de herrijzing van de Staat, noch zouden hoop en enthousiasme genoeg zijn voor de hervatting van de islamitische manier van leven. De moeder van alle plichten zou het zorgvuldig beoordelen zijn van deze kolossale obstakels welke in de weg van Islam staan om hun verwijdering mogelijk te maken. Het is eveneens belangrijk om de moslims te waarschuwen over de zware last welke hen te wachten staat om dit doel te bereiken en het onder de aandacht te brengen van de mensen, vooral de intellectuelen onder hen. De serieuze consequenties van elke opinie welke is gestemd betreffende deze meest serieuze kwestie, zodat woorden en handelingen bewegen tezamen met bewustheid, vastbeslotenheid, dapperheid, determinatie en moed. Degenen die het pad betreden om de Islamitische manier van leven te hervatten zouden bewust moeten zijn dat ze hun weg in hard steen zullen snijden, maar met die grote vastbeslotenheid en toewijding zullen ze capabel zijn de steen te breken. En op hetzelfde moment zullen ze bewust moeten zijn dat ze een delicate kwestie behandelen. Echter, hun tederheid zal hun helpen het perfect te behandelen. Ze zullen bewust moeten zijn dat ze geconfronteerd zullen worden met grote problemen, maar ze zullen dezen overwinnen. Ze zouden niet moeten afwijken van het pad omdat het, het pad is welke de Boodschapper van Allah (saw) heeft doorlopen, en als het pad op een juiste manier bewandeld is dan zullen de positieve resultaten onvermijdelijk worden en de overwinning zal zeker zijn, zonder enige twijfel. In dit pad, welke de moslims met voorzichtigheid zouden moeten betreden, ervoor zorgend dat het voorbeeld van de Boodschapper van Allah (saw) zorgvuldig wordt gevolgd, en zijn (saw) stappen zorgvuldig zijn en op een juiste manier nageleefd, zodat een ieder die dit pad betreedt geen misstap zal begaan, omdat elke fout in de analogie en elke afwijking van het pad tot onvruchtbaarheid en regressie zal leiden in de da'wah. Het zegt derhalve dat het houden van conferenties over de kwestie Khilafah op zich niet zou leiden naar de vestiging van de Islamitische Staat, noch zou een federatie van landen die de moslims regeren een legitieme methode zijn de Islamitische Staat te stichten, noch zouden congressen van de moslims helpen om de Islamitische manier van leven te continueren. Geen van dezen, noch iets wat equivalent hieraan is, zal als juist beschouwd worden. In plaats daarvan, zouden ze louter een retoriek voorstellen gericht op het kalmeren van de woede van de moslims. Liever zou deze hun gevoelens bevatten en hun ijver neutraliseren, met als gevolg dat het hen afleidt van de echte taak. De enige manier om de Islamitische Staat te vestigen is het dragen van de islamitische boodschap en het werken voor de hervatting van de Islamitische manier van leven, welke het verenigen van de Islamitische landen als een eenheid benodigd, omdat de moslims één oemmah zijn die een menselijk groepsgrens vertegenwoordigt met één 'aqiedah vanwaar haar systeem uit voortvloeit. Elke taak die uitgevoerd wordt in elk moslim land, de concepten en emoties rakend, moet daarom haar effecten in alle andere moslim landen hebben. Het is dus noodzakelijk dat alle moslimlanden als één beschouwd moeten worden en dat de da'wah door al deze landen gedragen wordt, zodat het hun samenlevingen beïnvloedt. Dit omdat de samenleving die de oemmah vertegenwoordigt is zoals water in een pot, als er een vuur onder gehouden wordt, wordt het water warm en bereikt het haar kookpunt. Het koken zorgt ervoor dat de samenleving

beweegt en werkt. Dit is waarom de da'wah zich moet richten op de islamitische wereld, zodat het werken richting de hervatting van de Islamitische manier van leven begonnen wordt; dit wordt gedaan door het publiceren van boeken en folders en door middel van communicatie en alle andere middelen van publiciteit, vooral contacten en discussie, omdat ze één van de meest succesvolle manieren van da'wah zijn. De initiatie van de da'wah om deze kwestie aan te kaarten is enkel een brandstof voor de samenleving om kou om te zetten in energie. Ze kan niet het kookpunt bereiken als de praktische da'wah beperkt is in haar politieke oriëntatie binnen één land van waar het werk zou beginnen. De da'wah zal van daar gelanceerd worden om aan de andere delen van de Islamitische wereld te verschijnen. Dit land of verschillende landen zullen gehouden worden als ondersteuningspunt vanwaar de Islamitische Staat gevestigd zal worden. Hierop volgend zal het uitbreiden en de grotere Islamitische Staat gevestigd worden, welke op haar beurt de islamitische boodschap aan de wereld zal uitdragen. Dit is wat de Boodschapper van Allah (saw) deed. Hij (saw) bracht zijn da'wah over tot alle mensen en de stappen van overdracht bereikten de praktische fase. Hij (saw) nodigde de mensen van Mekka en alle Arabieren in het Hadj seizoen uit. Zijn da'wah verspreidde zich over het gehele Arabische Schiereiland, alsof hij (saw) een vuurtje onder de samenleving van het schiereiland gehouden had, een vuur welke gericht was op de vrijgeving van de energie in de Arabieren als een geheel. De Boodschapper van Allah (saw) riep de Arabieren op tot Islam door middel van direct contact en hen uit te nodigen tot Islam gedurende het Hadj seizoen en door middel van bezoek aan de huizen van andere stammen om ze tot Islam te roepen. De da'wah bereikte alle Arabieren met de botsing van de Boodschapper van Allah (saw) en de Qoerajis als gevolg, de echo's van deze inslagen bereikten de Arabieren en triggerde hun nieuwsgierigheid en verlangen om meer over de da'wah te leren. Echter, hoewel de da'wah alle Arabieren bereikte was het bereik van de da'wah beperkt tot Mekka, door de uitspreiding naar Medina werd de Islamitische Staat in het schiereiland gevestigd. Alleen toen veroorzaakte de hitte van de da'wah en de overwinning van de Boodschapper van Allah (saw), het daadwerkelijke praktische koken, waardoor iedereen geloofde en de Islamitische Staat groeide totdat ze het gehele Arabische schiereiland omvatte, van waar haar boodschap naar de wereld werd gelanceerd. We moeten het dragen van de da'wah aannemen en werken richting de hervatting van de Islamitische manier van leven als onze methode om de Islamitische Staat te vestigen. Terwijl we de moslimlanden moeten beschouwen als één onverdeelbare samenleving en als een doel voor de da'wah, we moeten het bereik van ons werk concentreren op één of specifieke provincies waar we de mensen met Islam onderwijzen, zodat het binnen henzelf tot leven komt en zodat zij ermee en ervoor leven, en we moeten met en voor Islam een publieke opinie creëren, zodat een reactie gegenereerd wordt tussen de da'wah dragers en de samenleving, een reactie die vruchtbaar, effectief en bewegend zal zijn en welke in staat is de da'wah te transformeren in interactie en resultaat in output. Dit soort interactie zal vertaald worden in een strijd gericht op de vestiging van de Islamitische Staat, welke vanuit de oemmah voortvloeit in dat deel van de Islamitische wereld. De da'wah zal zich dan ontwikkeld hebben van een idee in de gedachte tot een bestaan in de samenleving, en van een populaire beweging tot een staat. Dan zal het haar fases voltooid hebben en voortgaan van het startpunt naar het lanceerpunt en dan tot het punt van ondersteuning wat in de staat geworteld zal zijn, welke alle elementen van de staat en de kracht van de da'wah vervult. Hieropvolgend zal de praktische taak welke de Sjari'a de staat en de moslims die buiten haar gezag leven beveelt, beginnen. De taak van de staat zal het alomvattend regeren met hetgeen Allah (swt) geopenbaard heeft zijn en de initiatie van fusering van andere provincies en het beschouwen van hun zaken als een deel van het

binnenlands beleid (en niet het buitenlandse beleid). Het zal daarom de overdracht van de da'wah initiëren en de oproep voor de hervatting van de Islamitische manier van leven over alle andere provincies. Het zal de denkbeeldige politieke grenzen opheffen, welke de kolonialisten tussen hen getekend hebben en wie verantwoordelijk waren voor het maken van de heersers van die provincies in waakhonden van de grenzen. De staat moet daarom de grenzen verwijderen, zelfs als de andere provincies kiezen om niet te volgen. Visums zullen stopgezet worden, net zoals de douanes en de grenzen zullen opengesteld worden voor mensen uit andere provincies. Dit zal de burgers van de andere moslim landen laten voelen dat deze staat inderdaad de Islamitische Staat is en het zal hen getuige maken van de implementatie en uitvoering van Islamitische wetten. Voor wat de taak van de moslims betreft, zij zullen werken aan het veranderen van hun land waar Islam niet geïmplementeerd is en welke beschouwd wordt als Dar al koefr naar Dar al Islam. Dit zal bereikt worden door zich te richten op de fusering van hun huishouden met de Islamitische Staat door middel van da'wah en publiciteit. Dit zal verzekeren dat de gehele samenleving binnen de Islamitische wereld het kookpunt zal bereiken, welke men zal aanzetten tot actie en wat op zijn beurt tot de verzekering zal leiden van de vereniging van alle moslims onder één staat, welke één universele intellectueel leiderschap uitdraagt. Dan zal het haar kaliber gewonnen hebben en het gewicht noodzakelijk om haar in staat te stellen haar Boodschap uit te dragen en te werken aan de redding van de wereld van het kwaad waarin ze verzeild is geraakt. Als de moslim oemmah in het verleden leefde in een land welke zich niet verder uitstreckte dan het Arabisch Schiereiland en welke in die tijd slechts een paar miljoen mensen telde, en ondanks dat toen ze Islam omarmde en haar boodschap uitdroeg, ze een wereldmacht in het gezicht van twee grote kampen in die tijd vertegenwoordigde, waarop zij hen beiden tegelijk aanviel, hun landen veroverde en Islam over bijna alle bewoonde delen van de wereld in die tijd. Wat moeten we dan over de oemmah van vandaag zeggen; welke meer dan één miljard mensen telt, verspreid over landen die geografisch aan elkaar verbonden zijn; als zij één staat waren, uitgestrekt van Spanje in het Westen tot China in het Oosten en van Turkije in het noorden en Maleisië in het zuiden, de beste delen van de wereld bezittend in termen van bronnen en strategische punten en één juiste ideologie aan de wereld uitdragend? Zij zou zonder twijfel een front vormen welke op elk gebied sterker zal zijn dan de leidende supermachten bij elkaar. Daarom is het de taak van elke moslim om vanaf nu te werken aan de hervestiging van de Islamitische Staat. Het werk zal beginnen met het dragen van de Islamitische da'wah met het doel om in alle moslimlanden de Islamitische manier van leven te hervatten. Het praktisch bereik van de da'wah moet in één land of een aantal geselecteerde landen zijn om het ondersteuningspunt te bereiken zodat deze serieuze taak hervat kan worden. Een dergelijke zaak met haar verheven doel, waarop de moslims zich op moeten richten om te bereiken, door dit praktische en duidelijke pad te betreden wat zij moeten volgen, zal het waard zijn om alle soorten van ontbering te verdragen en geen kracht te verspillen. Men moet vertrouwen op Allah's hulp en er geen beloning voor zoeken, behalve om Allah's tevredenheid te verdienen.